

Ispravno razumijevanje i način postizanja Allahove počasti (Meka)

Hatib: dr. Bender ibn Abdulaziz Belile

24. rebiul-evvel 1441. po Hidžri / 22. novembar 2019.

Hvala Allahu, Koji je odlikovao čovjeka nad ostalim vrstama, i izabrao ga za nošenje Svoje poslanice. Zahvaljujem Mu, slavljem neka je, On je Gospodar ljudi i džina. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, i svjedočim da je naš vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, najbolji od svih ljudi i najizdržljiviji u blagostanju i nevolji i u ljutom boju, neka su na njega Allahova milost, blagoslov i mir, i na njegovu časnu porodicu i ashabe sve dok bude života na Zemlji.

Bojte se Allaha, o muslimani, bogobojaznost je najbolja poputnina, i najpotpunija odjeća, i znajte da dunjaluk prolazi i nestaje, a ahiret dolazi i traje, i svaki od njih ima svoje "sinove", a vi budite sinovi ahireta, a nemojte biti sinovi dunjaluka. Danas je djelo bez polaganja računa, a sutra je polaganje računa bez djela.

O muslimani, čovjekova pozicija nije kao pozicija drugih stvorenja. Allah, džellešanuhu, odlikovao ga je između ostalih stvorenja, ukazao mu je počast, uzdigao ga na posebno mjesto; sve je radi njega stvorio; stvorio je njegovog oca Svojom rukom i u njega udahnuo od Svog duha; naredio je melekima da mu se poklone; poučio ga je imenima svih stvari; potčinio mu sve što je na nebesima i na Zemlji i između njih, pa čak i meleke, Svoje bliske robove, zadužio je njegovim čuvanjem, na spavanju i u budnosti, kod kuće i na putovanju; objavio mu je Svoje knjige, i poslao Svoje poslanike; izravno mu se obratio i razgovarao s njim; odabrao je, od njegove vrste, bliske prijatelje, one s kojima je razgovarao, evlije i miljenike, za njega je stvorio Džennet i Džehennem.

Stvaranje, naredba, nagrada i kazna vezani su za ljudsku vrstu, koja predstavlja suštinu stvaranja. Uzvišeni kaže: "Mi smo sinove Ademove, doista, odlikovali; dali smo im

da kopnom i morem putuju, i opskrbili ih ukusnim jelima, i dali im velike prednosti nad mnogima koje smo stvorili.” (El-Isra, 70); “Milostivi, poučava Kur’anu, stvara čovjeka, uči ga govoru.” (Er-Rahman, 1–4)

Poštovani vjernici! Svaki čovjek na ovom svijetu teži ugledu, dostojanstvu i vrijednosti, i nastoji udaljiti svoju dušu od svega što je može izložiti poniženju i propasti, s tim da se ljudi razlikuju u načinu postizanja ovog cilja. Svako traži svoj put do dostojanstva i poduzima ono što će ga uzdići na mjesto vrijedno poštovanja. Neki ljudi vide dostojanstvo u moći, nedodirljivosti, uobraženosti i bahatosti, ali Uzvišeni Allah vrlo lahko njihovu moć može pretvoriti u slabost i poniženje, a najbolji svjedoci za to su vrijeme i prošli primjeri.

Uzvišeni kaže: “Ad se bez ikakva osnova bio na Zemlji uzoholio. ‘Ko je od nas jači?’, govorili su. A zar nisu znali da je Allah, Koji ih je stvorio, jači od njih – a i znamenja naša su poricali. I Mi poslismo protiv njih, u danima nesretnim, vjetar leden, da bismo im još na ovome svijetu dali da osjete sramnu patnju – patnja na onom svijetu bit će, zaista, još sramnija – i niko im neće u pomoć priteći.” (Fussilet, 15–16)

Drugi, opet, dostojanstvo i počast vide u bogatstvu i komfornom i luksuznom životu, i zbog njega se osjećaju snažnim i oholim. U pogledu njihovog materijalnog statusa i stava prema njemu, ljudi se mogu podijeliti u dvije skupine: oni zavedeni, koji žude za njihovim bogatstvom i pozicijom, i oni prosvijetljeni, upućeni, koji jasno vide njihovu situaciju i da je ono što im je dato samo iskušenje i zamka od Allaha, džellešanuhu.

Allah, džellešanuhu, ispričao nam je njihov slučaj u Kur’anu, pa je rekao: “Karun je iz Musaova naroda bio, pa ih je tlačio, a bili smo mu dali toliko blaga da mu je ključeve od njega teško mogla nositi gomila snažnih ljudi. ‘Ne budi obijestan, jer Allah ne voli one koji su obijesni!’, govorili su mu ljudi iz naroda njegova” (El-Kasas, 76), a pojasnio je i kakav ih završetak čeka: “I Mi smo i njega i dvorac njegov u zemlju utjerali, i niko ga od Allahove kazne nije mogao odbraniti, a ni sam sebi nije mogao pomoći.” (El-Kasas, 81)

Ljude, iz njegovog okruženja, obmanuo je njegov lažni ugled i počasti koje je uživao, upravo iz razloga što su ovaj svijet stavili ispred onog svijeta, i poželjeli su ono što je on postigao, kada su ga vidjeli u punom sjaju. ‘I iziđe on pred narod svoj u svom sjaju. ‘Ah, da je i nama ono što je dato Karunu!’ – govorili su oni koji su čeznuli za životom na ovom svijetu – ‘on je, uistinu, presretan.’” (El-Kasas, 79)

Nasuprot njih bili su učeni, pobožni ljudi, kojima njihovo znanje nije dozvolilo da se povedu za prividnim ukrasima, i koje je njihovo vjerovanje naučilo da daju prednost vječnom nad prolaznim svijetom: “‘Teško vama!’, govorili su učeni, ‘onome koji vjeruje i čini dobra djela bolje je Allahova nagrada, a bit će samo strpljivima pružena.’” (El-Kasas, 80)

Neki ljudi, kojima je Allah otvorio riznice Svojih blagodati, toliko se uzobijeste i toliko ih to ponese da se počnu uzdizati iznad Allaha i hvalisati Njegovim blagodatima, smatrajući to svojim pravom kod Njega: “I uđe u vrt svoj nezahvalan Gospodaru svome na blagodatima, govoreći: ‘Ne mislim da će ovaj ikada propasti, i ne mislim da će ikada Smak svijeta doći; a ako budem vraćen Gospodaru svome, sigurno ću nešto bolje od ovoga naći’” (El-Kehf, 35–36).

Najveća nevolja je kada čovjek, obmanut dunjalučkim blagodatima, počne vjerovati da su blagodati koje mu je dao i kojima ga je obasuo znak Allahove počasti prema njemu, a da je uskraćivanje blagodati znak Njegovog poniženja. Uzvišeni kaže: “Čovjek, kada Gospodar njegov hoće da ga iskuša pa mu počast ukaže i blagodatima ga obaspe, rekne: ‘Gospodar moj je prema meni plemenito postupio!’ A kad mu, da bi ga iskušao, opskrbu njegovu oskudnom učini, onda rekne: ‘Gospodar moj me je napustio!’” (El-Fedžr, 15–16)

Ima ljudi koji počast i dostojanstvo traže u ugledu, poziciji, visokom glasu i popularnosti, služeći se u tome prizemnim sredstvima i čineći prezrena djela, kako bi zadobio naklonost drugih ljudi, njihove pohvale i divljenje, a nije ih briga da li će time rasrditi Allaha i učiniti nešto čime On nije zadovoljan; važno je jedino da oni budu važni i veliki u ljudskim očima, da se spomen na njih čuva i da budu popularni. Ovaj

način traženja počasti jedan je od najpogrešnijih načina, i nije isključeno da im se sve to vrati kao bumerang, i kao pravedna kazna za ono što su radili. Onaj ko bude tražio Allahovo zadovoljstvo u srdžbi ljudi, Allah će mu biti dovoljan i dat će mu ono što očekuje od ljudi, a ko bude tražio zadovoljstvo ljudi u onome što srdi Allaha, Allah će ga prepustiti ljudima, kao što se navodi u hadisu koji je zabilježio Tirmizi od Aiše, radijallahu anha. Svi ti putevi i načini odvođe od istinske počasti i dostojanstva, i vode poniženju i propasti, neka nam je Allah na pomoći.

O muslimani, put istinskog dostojanstva, koje većina ljudi ne uspije pronaći, i kojeg su spoznali samo oni odabrani među njima, ogleda se u predanosti duše Allahovom zadovoljstvu, i njeno postizanje najvećeg stepena u pokornosti Allahu, dželle šanuhu. Vrhunac dostojanstva je u ustrajnosti na pravom putu i postojanosti u okrilju upute.

Čovjek koji je u zabludi i daleko od Allaha, nema svoga dostojanstva makar uživao u svim dunjalučkim ukrasima, jer je dunjaluk, u svojoj suštini, prolazni užitak, a ahiret je vječna i neprolazna blagodat i trajno dobro djelo. Pametan čovjek neće upropastiti vječno zbog prolaznog.

Ko bude svjestan ove činjenice, živjet će spokojnim i zadovoljnim životom, i neće žaliti za prolaskom dunjaluka sve dok bude svjestan počasti koju uživa kod svog Gospodara, i neće ga brinuti da li se njegov ugled kod ljudi povećao ili smanjio, sve dok je svjestan svoga mjesta kod Gospodara. On slijedi svjetlo svoga Gospodara, hodi pod sjenom Njegove počasti na dunjaluku i nada se Njegovoj najvećoj počasti na ahiretu, kada uđe u Džennet, kuću vječnog užitka i utočište milosti Plemenitog Gospodara, sa onima kojima je On milost svoju ukazao, vjerovjesnicima, iskrenima, šehidima i dobrim robovima, Allah mene i vas učinio od onih koje je upisao u Svoje plemenite robove, u vječnim džennetima.

Zatim, znajte da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na Njegovog Vjerovjesnika, pa je rekao u mudroj Objavi: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

